

กบสองตัว

ครั้งหนึ่ง มีกบสองตัวเป็นเพื่อนกัน กบตัวหนึ่งอาศัยอยู่ในบึง ซึ่งมีน้ำเต็มปริ่มตลอดปี และมีเพื่อนพ้องกบอีกหลายตัว ส่วนกบอีกตัวหนึ่งอาศัยอยู่ในลำห้วยเล็ก ๆ เมื่อถึงฤดูแล้งน้ำก็แห้งขอด ชาวไร่มักใช้เป็นเส้นทางลากเกวียน เจ้ากบจึงมีเพียงน้ำที่ขังในรอยเกวียนเป็นแอ่งน้ำเล็ก ๆ ให้อยู่อาศัยเท่านั้น

กบในบึงจึงเอ่ยชวนว่า "เพื่อนรัก เจ้ามาอยู่ในบึงกับข้าเถอะ น้ำใสเย็นและปลอดภัยกว่าแอ่งน้ำที่เจ้าอยู่ตั้งมากมาย" แต่กบในลำห้วยกลับปฏิเสธ "ข้าไม่ไปหรอก ข้าเกียจย้ายที่อยู่บ่อย ๆ เดี่ยวพอถึงหน้าฝนก็มีน้ำเต็มห้วยเองนะแหละ "

ต่อมาวันหนึ่ง ขณะที่เจ้ากบในลำห้วยกำลังเล่นน้ำอยู่ในรอยเกวียน ชาวไร่ก็ขับเกวียนลงร่องทางเดิม เจ้ากบโซคร้าย จึงถูกล้อเกวียน บดทับจนต้องแตกตายในที่สุด.

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า : จงรับฟังคำแนะนำที่ดีกว่า

ปลาโลมากับสิงโต

ราชสีห์ตัวหนึ่งเดินท่องเที่ยวไปตามชายหาด เห็นปลาโลมาตัวหนึ่ง กำลังลอยตัว ผิงแดดอยู่บนผิวน้ำ จึงร้องทักทายผูกมิตรด้วย "สวัสดี! ปลาโลมา ข้าว่าเรามาเป็นเพื่อนกันเถอะ เจ้าเป็นใหญ่ในท้องทะเล ส่วนข้าเป็นใหญ่ในป่ากว้าง ถ้าเราช่วยเหลือกันคงไม่มีใครกล้าต่อแยะแน่ๆ"

ปลาโลมาเห็นดีด้วย จึงตกลงเป็นเพื่อนกับราชสีห์ ทั้งสองสัญญาต่อกันว่าจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

วันหนึ่งราชสีห์มีเรื่องทะเลาะกับควายป่า จึงร้องเรียกให้ปลาโลมาช่วย แต่ปลาโลมาทำได้เพียงลอยคอบนผิวน้ำเท่านั้น ราชสีห์จึงตะโกนต่อว่า "เจ้าเพื่อนทรยศ! ไหนสัญญาว่าจะช่วยข้าเอาแต่มองอยู่นั้นแหละ"

ปลาโลมาจึงพูดว่า "ข้าก็อยากจะช่วยเหลือเจ้า แต่ข้าอยู่ได้แต่ในน้ำ จะขึ้นไปช่วยเหลือเจ้าบนบกได้อย่างไรล่ะ"

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า :

จงขอความช่วยเหลือจากผู้ที่สามารถช่วยได้อย่างแท้จริง

ลมกับพระอาทิตย์

ครั้งหนึ่ง ลมกับพระอาทิตย์ถกเถียงกันว่าใครมีอำนาจเหนือกว่ากัน แต่ก็ยังตัดสินไม่ได้ ลมเห็นชายนักเดินทางคนหนึ่งเดินผ่านมาจึงพูดว่า " ถ้าอย่างนั้นเราลองมาแข่งกัน ใครทำให้ชายคนนี้อุดเสื่อคลุมออกได้ ถือว่าชนะ ข้าขอเป็นคนเริ่มก่อนนะ " พระอาทิตย์ก็ตกลง

ลมรวบรวมพลัง พัดโหมกระหน่ำ หวังให้เสื่อคลุมหลุดปลิว แต่ชายนักเดินทาง กลับจับเสื่อคลุมไว้แน่น แล้วรีบจำเดินไป ทำให้ลมงุนงง นิ่งตะลึง

"ต่อไปที่ข้าบาง คอยดูนะ "พระอาทิตย์กล่าว จากนั้นก็เริ่มส่องแสงแดดอ่อน ๆ แล้วค่อยแผดแสงเจิดจ้า ร้อนแรงขึ้นทีละน้อย ทำให้ชายนักเดินทางรู้สึกร้อนจนในที่สุด ก็ต้องถอดเสื่อคลุมออก พระอาทิตย์จึงเป็นผู้ชนะ

ปลาน้อยกับคนตกปลา

ชายคนหนึ่งนั่งตกปลามาเกือบทั้งวัน แต่ไม่ได้ปลาสักตัวเดียว เขาจึงเลิกล้มความตั้งใจและคิดจะกลับบ้านทันใดนั้น ก็มีปลาตัวหนึ่งติดเบ็ด แต่เป็นปลาตัวเล็กนิดเดียว เจ้าปลาน้อยกล่าวอ่อนวอนขอชีวิต " ปล่อย้ายไปเถอะนะ ถ้าวันนี้ท่านไว้ชีวิตข้า อีกไม่นานข้าก็จะเติบโตเป็นปลาตัวใหญ่ เนื้อแน่น ให้ท่านได้จับกินในวันข้างหน้า "

คนตกปลาจึงพูดว่า "ที่เจ้าพูดมาก็ถูก แต่ข้าไม่รู้หรอกว่าวันข้างหน้าเจ้าจะลงมาติดเบ็ดของข้า อย่างวันนี้รีเปลา นะสิ "

คนตกปลาพูดจบ ก็ปลดเจ้าปลาน้อย ใส่กระป๋องแล้วเดินกลับบ้านไป.

:: นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า ::
จงพอใจกับสิ่งที่มีอยู่ ดีกว่ามุ่งหวังในสิ่งที่ยังมาไม่ถึง

กาเกียจคร้าน

มีกาฝูงหนึ่ง ได้ตัดสินใจ ตั้งรกรากอยู่ที่ต้นไม้ใหญ่ในป่า
หัวหน้าฝูงได้ออกคำสั่งให้กาตัวผู้ทุกตัว มีหน้าที่สร้างรัง
พวกมันจึงพากันเร่งรีบ บินออกไปหากิ่งไม้ เพื่อสร้างรังของ
ตัวเอง และมีกาเกียจคร้านตัวหนึ่ง หลังจากบินออกไปหา
กิ่งไม้เพียงไม่กี่เที่ยว ก็เหนื่อยและไม่อยากบินออกไปอีก
ขณะนั้นเอง ก็มีกาตัวเมียตัวหนึ่ง บินผ่านมาเห็นและเอ่ย
ขึ้นกับกาเกียจคร้านว่า **“เจ้าน่าจะรีบสร้างรังให้เสร็จนะ
ข้าจะได้มาอาศัยอยู่ด้วย”** เมื่อได้ฟังที่กาตัวเมียพูดเช่นนั้น
และต้องการให้กาตัวเมียมาอยู่กับตนด้วย มันจึงคอยขโมย
กิ่งไม้จากรังของกาตัวผู้ตัวอื่น มาสร้างรังจนเสร็จก่อนใครๆ
ขณะนั้น มีกาหนุ่มตัวหนึ่ง บินผ่านมาเห็นเข้า จึงรีบไปบอก
เพื่อนๆ ให้รู้ กาตัวผู้ทั้งฝูง จึงพากันบินมาเอากิ่งไม้ของพวก
มันกลับคืน จนรังของกาผู้เกียจคร้านพังลง ในที่สุดเจ้ากา
เกียจคร้าน ก็ไม่มีที่ซุกหัวนอน